

FOGARAS ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
Egész évre 8 Kor., félévre 4 K., 1/4 évre 2 K.
Egyes szám ára 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Thierfeld D. könyvkereskedése.

A hirdetések díját jutányosan számítjuk.

Nyílt tér: soronként 20 fill.

Hirdetések és Nyílt tér díja előre fizetendő
Kéziratokat nem adunk vissza.

Belle Sándor alispán.

Hónapok, hetek, napok óta, a mi rejtély volt, azt f. hó 25-én, két óra lefolyása megoldotta; a titok, mely az urnára volt bizva, napfényre derült. Belle Sándor vármegyei főjegyző, helyettes alispánt Hersényi Imre központi főszolgabíróval szemben, kinek 51 szavazata volt, 81 szavazattal, harminc szótöbbség mellett Fogaraszvármegye alispánjává választották!

Százkilencven választó polgár közül százharminckettő szavazott le, a többi pedig nem mervén kirukkolni a farbával, — diszkrété elvonult!

Ime ez a nyílt szavazás is határozottan bizonyítja azt, hogy a mi polgáraink milyen indolenciával viseltetnek a közigazgatás ügyei iránt, mennyire szívükön, lelkükön viselik a vármegye, respektive saját ügyeiket, hogy a megye legelső választott tisztviselőjének, tehát az alispánnak a személyisége iránt milyen nagy érdeklődéssel viseltetnek.

De ez most már megtörtént s e

felett tovább nincs mit meditatálnunk, mert a kik megjelentek, azok kinyilvánították határozott véleményüket s Belle Sándort alispánná választották!

Tíz alispáni jelölt közül csak a két fenti mérkőzött meg egymással, s a küzdelemben Belle lett a győztes.

„Sic fata tulere, . . . sic volvere Parcas!” mondja a latin; de így akarták ezt a választópolgárok is.

Hogy ki az a Belle Sándor, azt a vármegyében mindenki tudja; tehát ehhez semmiféle kommentár, interpretáció nem szükséges. Elég ha annyit mondunk, hogy harmincnyolc év óta folyton a közigazgatás terén mozog, így tehát annak minden csinját-binját, hogy úgy mondjuk a szó teljes értelmében ismeri. Ismeri különösen a mi elhagyatott, árva vármegyénket, s a hol elődje elejtette Ariadne fonalát, ő azt megföltudja venni s hogy a megye sorsát, jövőjét szíven, lelkén hordozza, arra elég dokumentum az, hogy ő erre az állásra határozottan aspirált s már több év óta viseli is; de ha erre ambíciót, hivatást nem érzett

volna magában, — ismerve az ő tulságos szerénységét — bizonyára visszalépett volna s átengedte volna e diszes állást annak, a ki arra nálánál nagyobb hivatottságot érez magában.

Nekünk határozott garanciát nyújt Belle Sándor vasszorgalma, ügybuzgósága, fáradságot nem ismerő egyénisége.

Csak azzal a megjegyzéssel bocsátjuk őt a nagy küzdelembe, a tettek, az alkotások s a haladás sikos mezejére, a mellyel a római anya bocsátotta fiát a csatába, mondván: *ha rövid a kardod fiam, hát told meg egy lépéssel, de ne hátrálj, állj bátran, elszántan a sikra!*

Ne hátráljon ő se, hanem vegye kezébe a haladás zászlaját, s lobogtassa azt fenn, magasan, melyre az alkotás, tetterő, szóval: a vármegye jóléte, virágzása van lángbetükkkel vésve!

Nemzetiségi és felekezeti különbség nélkül karolja föl a polgárság ügyét, vegye kezébe a szőnyegen fekvő s a megvalósulás stádiumában levő fontos terveket, s vigye azokat keresztül.

Tanusítson annyi energiát az alis-

TÁRCA.

Nagyapó, nagyanyó . .

A „Fogaras és Vidéke” számára
írta: Vécseiné Jankovich Luiza.
(Folytatás és vége.)

Nagyapó erősen megijedt. Teringettét, ennek fele sem tréfa! Mit akar ott az asszony? Halálra hűtheti magát. . . Rá is kiabált a feleségére olyan harsány hangon, amilyent talán csak 57 évvel ez előtt hallottak tőle, mikor az osztrák ellen vezényelte a „fiukat.”

— Hová még? Mi kereseted van ott?

— Mit törődöl vele? Csak te olvasd tovább is az ujságot. Bizonyára sok érdekes dolog van benne. Lehet, hogy olyan szorgalmasan betűzgetve, egyszer csak ráakadsz . .

— Mire akadsz rá? Nos, miért nem mondd tovább?

Az unokád halálhírére, rebegte könybe fult hangon nagyanyó és görcsösen szoritotta a kis kamara ajtajának kilincsét, nehogy összeroskadjon a nagy szívféjdalom miatt.

De már erre olyan dühösen csapta le az öreg ur az ujságot, hogy ahány lapja, annyifelé repült a szobában. Még a kényes fehér cica is felriadt a szunyókálásból és a karosszék támlájáról a kályha melletti ágyra menekült, befurta magát a dunnák bástyája mögé, onnan pislákolva sunyi módon a szerte heverő papirlepedőkre.

— Minő rendetlenség ez, Istenem, — hangzott ki a dorombolásából.

— Mióta a világon vagyok, ilyesmit csak egyszer értem meg, mikor a Pista urfi utoljára itthon volt és a szomszédék Bözsikéjének olvasott fel valamit az ujságból. Jól emlékszem, hogy a kis kisasszony egyszer csak kikapta a fiatal ur kezéből a lapot és és szaladt, szaladt, szinte repült vele az asztal körül. . .

De akárhogy futott is, Pista, a hosszú lábaival csak utolérte Bözsikét. . . Az ujság akkor is úgy szerte repült, mint most. Később Bözsike a hintaszékbe ült . . . Pista hintázta egy darabig. Aztán föléje hajolt. . . Mindig közelebb és közelebb ért az arca az övéhez.

Az ujságot akkor is a földön felejtették.

Nem szedte össze senki, épen úgy, mint most. . . Csakhogy akkor tavasz volt és gyönyörűen sütött a nap. Én az ablakban sütkéreztem, jól eső tunyasággal engedve át hátamat az áldott melegnek. Szóval akkor minden szebb és kellemesebb volt.

A cica így elmerengvén a multak emlékének, lehunyta szemét és elaludt, nagyanyó pedig még mindig a kamaraajtónál állott, készen belépni oda, ami nagyapót teljesen kihozta a sodrából.

— Megmondod már végre, mi kereseted van ott? — csapott a kezével az ablakfájára olyan erővel, hogy a szemüveg menten leesett és összetört. (Hiába, megvolt irva, hogy ez a nap égszakadás és földindulás napja legyen.)

— Az utiládát és a bundámat akarom kihozni, makacsodik nagyanyó.

— Ugy?! . . Szép. És mire kell neked az utiláda és a bunda, ha szabad kérdenem?

— Azt épen olyan jól tudod, mint én:

Sirolin

a legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál u. m.**

idült bronchitis, szamarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik.

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 K.-ért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg a következő cégnyomással legyen ellátva: **F. HOFFMANN-LA ROCHE & CO** vegyészeti gyár BASEL (Svájc.)

páni székben, mint amilyen az ő vasszorgalma volt, akkor azután elmondhatjuk majd, hogy Fogarasvármegye polgárai helyesen választottak.

Szép, de nehéz missziójához erőt, kitartást és egészséget kívánunk!

-ö.

Fogaras vidéki nemes rendek és II. Leopold korabeli hűség eskü.

(Folytatás.)

A Marchalis gyűlés a közölt gubernialis leirat értelmében 1791-ik év Kisasszony havának 30-ik napján egybehivatván, melyen Fogaras Vidéki nemes rendek, város polgárok és parasztközönségek követői a vidék minden részéből megjelentek hűség esküjüket letenni II. Leopold magyar király és Erdély fejedelmének.)

A marchalis gyűlés Killényi Székely Dávid Gubernialis Comissariushoz Vanyarczki Enyedi Sámuel, királyi tárnok, főnotarius, Alsóvenicei Mane Pál, fődezsémás, Récesei Boér György és Károli István személyében meghívó követeket küld, hogy a marchalis gyűlésben az elnöki széklet foglalja el, illetve a hűség esküt Gubernialis meghívó levél alapján a nemes rendektől vegye be.)

Nem tartom azonban egészen mellőzendőnek elősorolni ugy Fogaras városának, mint Fogaras Vidékének azon nemeseit és vidéki tisztjeit, akik hűség esküjüket a Vidék marchalis gyűlésében Killényi Székely Dávid, Gubernialis Comissarius, kezeihez letették és azt hitükkel megpecsételték. Tájékozással megemlítszem méltónak találok az akkori Fogaras Vidéki nemes rendek tekintélyes számát, ami valószínűleg példázni fogja általában a nemesek földrajzi elhelyezkedéséről alkotott azon történelmi véleményt, hogy azok nagyjából nem annyira az ország szívében, mint inkább a határszéli várme-

¹⁾ Fogaras vidéke Marchalis Jegyzőkönyve 1791.

²⁾ U. o.

gyékben, vidékeken és székeken szereztek dominiumokat. Nemesi portájukkal az ország védőbástyájává tették azt a vármegyét, vidéket és széket, ahol tartózkodtak. A nemesek e terjeszkedését és helyfoglalását megvalósítva láthattuk különösen a felvidéki megyékben, ahol a nemesi rend kiváló szerepet játszott a történelemben, valahányszor az elnyomatás sötét napjai neheztedek a nemzetre és a magyar alkotmány veszélyeztetve lett. És bizonyára nem késtek a Fogaras Vidéki nemes rendek harcra szállani akkor, ha Erdély önállóságát és függetlenségét akár a küllellenség, akár a pártviszályok zaklatták, vagy veszendőbe hozták.

A hosszadalmas jegyzék elkerülése végett csupán a vidéki tisztek, városi és vidéki nemes rendek családi neveit tüntetem fel, mint az akkori Fogaras vidéki közélet számottevő és kiváltságos tényezőinek tájékozást nyújtó rövid összefoglalását.

Legelsőek voltak a vidéki tisztek és városi nemesek, akik hűség esküt tettek. Így

a) vidéki tisztek:

Bodházi József, Bodor Ferenc, Bodrogközi István, Brun Ferencz, Böjte József, Buesi Tamás, Czizler József, Eczetes Görög, Enyedi Sámuel, Gács Mihály, Jano Mihály, Karáncsi Sámuel, Kiss Antal, Köpeczi József, Matolesi Pál, Mané Pál, Pap János, Szabó János, Szkorei Illés, Thalaba János, Thalaba József.

b) városi nemesek:

Ajtai Kovács György, Ajtai Kovács István, Ajtai Kovács Sámuel, Árpási Ignác, Balás András de Pápos, Balog József, Baló Ádám, Benedek András, Benedek Mozes, Beregszászi Zsigmond, ifj. Beregszászi Zsigmond, Bethlenfalvi József, ifj. Bethlenfalvi József, Bethlenfalvi Demeter, Bodházi Gábor, Bodházi György, Bodházi Márton, Bodházi Sámuel, Bodrogközi György, Bodrogközi István, Bodrogközi Miklós, Buesi Mihály, Buesi Miklós, Csiki Áron, Csiki Márton, ifj. Csiki Márton, Dridifi János, Eczetes János, ifj. Eczetes János, Eczetes Mihály, Eczetes Simon, Enyedi Mihály, Enyedi Miklós, Fogarasi Mik-

lós, Fogarasi P. Ádám, Fogarasi P. János, Fogarasi P. József, Gajáner János, Gergely Dávid, Gergely József, Hamar András, Hosszumeri Sámuel, Huszti János, János Mihály, Károli István, Késmárki Márton, Kiss János, Kiss József, Komáromi Sámuel, Konstandius András, Kósa György, Köpeczi József, Köpeczi Sámuel, Kőrösi Gács István, Lakatos Órás Gergely, Lakatos Órás Zsigmond, Matolesi Pál, Meszléni István, Meszléni János, Meszléni Sámuel, Pogádi Antal, Prekup Szabó Konstandin, Rákosi János, Rákosi Péter, ifj. Rákosi Péter, Rétyi Izsák, Rétyi Sámuel, Sárosi Sámuel, Sárosi Tamás, Sárpataki Szabó Sámuel, Sárpataki Szabó Zsigmond, Sebesi László, Szabó András, Szabó Mihály, Szevesztrényi Ignác, Sztreza József, Thalaba József, Tiboli András, Tiboli György, Tiboli József, Tiboli Márton, Tiboli Mihály, Tiboli Sámuel, Török István, Vajna István, Vitályos Simeon.)

Amint látjuk a hűség eskü letétele végett a marchalis gyűlésen megjelent városi nemesek közül körülbelül 50 család volt képviselve és viszonyítva Fogaras városának akkori népességéhez elég tekintélyes számot tesznek ki. Ma már a mostani városunkban és a mai viszonyok között a nemes családok akkora számát nem látjuk. Részben kihaltak, részben talán elköltöztek és számuk össze- vissza körülbelül 5-re apadt.

Bodnár József.

(Folytatása következik.)

Haladás.

Örül a lelkünk, mikor egy-egy újabb haladásról adhatunk hirt olvasóinknak. Igaz, hogy nagyon elvagyunk maradva a világtól és számtalan olyan dolog van elintézetlenül nálunk, amely szinte nélkülözhetetlen és lám, mégis csak meg kell nékünk is élnünk ideig-óráig; annál nagyobb tehát a mi örömünk, ha lát-

¹⁾ Fogaras Vidéke Marchalis Jegyzőkönyve. 1791.

utazni akarok. Felakarom keresni az unokámat.

— Te akarnál utazni. Most, télnek idején, mikor ölmagas a hó?! Tudod-e te, mi az, ilyenkor utra kelni. Olvashattál róla eleget. Elakad például a vasút és órákig kell vesztegelni nyílt pályán, legjobb esetben egy hitvány kis órház előtt. Az eféle nem ilyen öreg embereknek való már, mint mi vagyunk. Meghűtheted magad, halálos betegséget szerezhetsz abban az utadban.

— És ha százszoros halál várna is rám, mégis elmegyek, mert én azt tovább ki nem állom. Napról-napra lesni a postát, hiába. Az alatt meg elgondolni mindenféle szörnyűséget, amiből egy is elég, hogy gyötrődések között virassza át az ember az éjszakákat. Az a fiú eddig minden héten irt, néha kétszer is. Nem lehet az másképp, minthogy valami nagy baj érte az idegenben.

— Ugyan már mi érthette volna?

— Mit tudom én?! Mintha sűrű köd venne körül, melyen át nem láthatok semmit. Lehet, hogy nagy beteg, lehet, hogy már meg is halt azóta. Minden, minden lehetséges. És én itt ülök veszteg, mialatt az unokám, a drága szép leányom gyermeke, talán a halállal vívódik, vagy már a föld

alatt is van és én nem mehetek majd a temetőbe a sírjára borulni...

— Hallatlan ostobaság! — gorombászkodott nagyapó. — Csakis vén asszonynak lehet ilyen kifecsközött észjárása. Hagy mai napság valaki csak egy-kettőre, minden nyom nélkül kimulhasson a világból! Hát valami ismeretlen szigeten, emberek között lakik az a gézengúz, vagy mi? Talán civilizált világban élünk? Hogyan képzeled, hogy komoly baja eshetett volna és mi azt ne tudnók?

Az öreg asszonynak felderült egy kissé az arca, mint mikor borus égen, a ritkulni kezdő felhők világosabb színt kapnak az áttörni készülő napsugaraktól.

— Hát igazán gondold, hogy tudatták volna velünk, ha... ha... nagy veszedelemben forogna?

— Nem gondolom, hanem tudom. Én magam beszéltem a szállásadó gazdájánál, hogyha valami olyas adja elő magát, azonnal tudósítson. Nyugodt lehetsz tehát az iránt, hogy a kedves unokádnak nincs más baja, minthogy háládatlan, rossz kölyök, akinek minden léhaságra van ideje, de hogy szegény öreg szülőit megvigasztalja néhány sorral bár, arra nincs. Ne félj, ha kelleni fog neki valami, majd ír megint. Csakhogy akkor

lesheti az urfi, amíg szolgálatára állunk neki. Mi felneveltük, feláldoztuk reá vagyunkánkat és ez a hála!

Egészen neki tüzesedett az öreg ur. Látszott rajta, hogy kapva kap az eszmén, hogy a fiú, akit mind a ketten bálványoztak, háládatlan. Ezt még csak elviseli az ember. Szokva lehet hozzá, hisz az egész világon nem tapasztal egyebet, mint háládatlanságot és még az mindig jobb, mintha csakugyan valami nagy baja lenne, vagy talán...

Nagyanyó is félig-meddig megnyugodva, elengedi az ajtókilincset és visszaül a helyére. A kötést azonban nem veszi elő, mert remegnek a kezei. Ahelyet imára kulcsolja őket és ajkáról halk fohász kél: „Uram, ne hagyj el engem!”

A kis szobára megint az előbbeni lélekölő csend nehezedik. A hó csak hull tovább és lassan ereszkednek alá az árnyak. Esteledik. Egyszerre csak az öreg Török Miklós, amint maga elé meredve néz, mintha az előbbeni snyós gondolatának adna hangos kifejezést, megszóllal a csendességben:

... És ha valami becstelenséget követett el az a fiú, át ne lépje többé ennek a háznak küszöbét!

Ebben a pillanatban kopogtatnak az

juk, hogy legalább a jóakarát, az igyekezet megvan és egy-egy üdvös rendelet, egy-egy szükséges határozat mindig előbbre viszi a közjó ügyét.

Ilyen szükséges és üdvös intézkedés az előljáróság azon tette, hogy az utcák tisztántartása, öntöztetése ügyében végre határozott. Még pedig a leghelyesebb módon, t. i. ki adta ezeket a munkálatokat Maron Józsefnek. Csak hogy ez — bár helyes, — de félintézkedés csupán! Mert — amint értesültünk — az öntözés csak igen ritkán, csupán a már tűrhetetlen por idején fog történni. Hol van még az az idő, amikor legalább minden második nap öntözik a rettentő port?

Mivel már a porról beszélünk, nem hagyhatjuk szó nélkül ezuttal sem a már unos-untalan említett kavicsozást. Vajjon miféle bölcs előrelátás az, hogy éppen tavasz közepén borítják el a rettentő kavicsokkal utcáinkat. Hát elővan az irva, hogy okvetlenül a forró nyárban tapossuk finom lisztporrá a követ? Nem cél és ésszerűbb volna ezt ősszel cselekedni, mikor a rendes őszi esőzés is segít az embereknek a kőporlasztás fárasztó munkájában. A fagy is munkásul szegődne, a mindent beborító hó is és így elérhetnénk a célt, nem a legforróbb nyárba gyilkolná szervezetünket a saját drága pénzünkön megvett méreg: a por!

Egy másik okos és helyes határozatról is hallottunk félfüllel. Ez nem egyéb, mint az egész város gyalogjáróiaszfaltoztatása ügyében hozott határozat. Eszerint minden háztulajdonos kötelezve lesz saját háza előtt a gyalogjárót asz-

faltoztatni és ha erre nem hajlandó, a városi tanács maga adja ki a vállalkozónak és ügyesen beosztott, csekély részletekben, adó alakjában szedi be az illető, makaoskodó háztulajdonostól az aszfaltozás árát. Így el érjük nem is nagyon hosszú idő alatt azt, hogy egész városunk rendes aszfaltjáróval lesz ellátva, minden nagyobb megerőltetés nélkül. E régen hiányzó, szükséges és helyes intézkedés végre rendet teremt majd, ha ugyan végrehajtják és nem jut a többi, szintén szükséges rendeletekkel együtt a feledés homályos kosarába.

A harmadik helyes intézmény a Fogaras és Brassó között legújabbán közlekedő ugynevezett omnibusz, mely oly régóta érezhető szükségé vált nálunk. A közönség ugyanis teljesen ki volt a bérkocsisok önkényének szolgáltatva és így nagyon meg volt nehezítve a Brassóba jutás. A vonaton való utazás igen hosszú, nagy kerülővel és átszállásokkal komplikálva és sokba is kerül. A bérkocsisok pedig évről-évre hihetetlen arányban emelték a fuvarbért, úgy, hogy már-már elviselhetetlenné vált a teher. Azért örömmel üdvözöljük az életrevaló eszmét, mely a kivitelben is bevált, csak az az egy megjegyzése van a közönségnek, hogy a többtagu családnak így természetesen többre kerül a személydíj, mintha bérkocsin megy, de erre mi azt feleljük, hogyha 3—4 tagu család akar Brassóba menni, akkor fogadjon bérkocsit, természetes, hogy ugy olesőbbra jön az ut, míg ellenben, ha egy vagy két személy megy, akkor használják az új omnibuszt. Az is haladás, hogy eddig egy embernek is 18—20 koronába került

a bérkocsi, míg most 8 koronával oda, vissza mehet egy ember.

Lassan-lassan majd csak elérjük a magaslatot, amelyen más városok már rég felhaladtak. Bizonyos, hogy hosszú és fáradtságos az ut, de hiszen e siralom völgyében minden földi jót nehéz küzdelmek és áldozatok árán lehet csak elérni, azért ne csüggedjünk, ha emelt fővel, tiszta lelkiismerettel, szorgalmasan és kitartóan munkálkodunk a közügyek terén: hála, elismerés, tiszta öntudat és nyugodt lélek lesz a jutalmunk.

H. Gy.

Vármegyei közgyűlés.

Nem nagyon szép ugyan a hasonlat, de igen találó, ha vármegyénk közgyűlési termének képét, a milyent f. hó 25-én mutatott, egy végtárgyalási teremhez hasonlítjuk, melyben egy szenzációs bűnügy tárgyalása folyik, vagy egy „modern“ színházhoz, melyben egy még modernebb darab premierje játszódik. Talán ez utóbbi hasonlat a találobb, mert mint a mostani premiereket óriási reklám szokta megelőzni, úgy a közgyűlésnek — mondjuk a választásnak — is megvoltak a maga nagyhangú előzményei. A mai közönség pedig csak a szenzációs, a „reklámos“ ügyek iránt érdeklődik.

A 25-iki közgyűlés is sivár és publicumnélküli lett volna; a terem talán csak úgy kongott volna az ürességtől, ha nem előzték volna meg a közgyűlést az alispánválasztással kapcsolatos — talán tulságba is vitt — előkészületek és sok, sok kombináció. De így már napok előtt elkaptokták a beléptijegyeket és a szegény főispáni titkár bujdosott ismerősei elől, a kik folyton beléptijegyekért ostromolták őt, habár a készlet már ki volt merítve és annyi jegy lett már kiosztva, hogy az érdeklődő közönségnek a melegben és tulsufaltságban nem lehetett irigylendő a helyzete.

Szóval a közönség nagyon érdeklődött a választás esélyei és lefolyása, a nap hőse: a leendő új alispán kiléte, no meg a helyettes főispán személye iránt, ki ezt a fontos közgyűlést vezetni hivatva volt.

Nem is csoda, ha a közönség nagyon kíváncsi, sőt talán a fejlemények iránt ideges is volt, mert a hosszas „interrognum“ alatt, mely januártól május végéig tartott, izgató hírekben nem volt hiány és a közönség, mely a tulajdonképeni viszonyokkal nem volt teljesen tisztában, joggal arra következtethetett, hogy a 11 pályázó közül legalább is 3—4 az utolsó percig nem fog visszalépni, s a jelöltek között erős küzdelem lesz. Pedig előrelátható volt azok előtt, kik tisztán láttak és a viszonyokat csak némileg is ismerték, hogy egy egy pártatlan elnök vezetése alatt, igazságos eljárással a mostani megoldása lehet a választásnak.

A nélkül, hogy hosszasabban fejtegetnők a dolgokat, kimondhatjuk, hogy a kíváncsiságtól remegő nagy közönség nagyban csalódott, épúgy, mint pl. a Király Színháznak valamelyik nagy garral előre hirdetett darabjának elégedetlenül eloszló publikuma. Viszont azt is be kell vallanunk, hogy a közügyre, a megye és a béke érdekire jobb volt az ilyen megoldás, mintha erős küzdelmek, személyi összeütközések és a béke megzavarása árán lehetett volna csak a vá-

ajón . . . A levélhordó. . . Tehát mégis? De ilyen későn! . . . Expresse levél. . . . Kolozsvárról. . . Idegen kéz írása. . . . Így már érthető. . . Hamar . . hamar. Nagyapó gyertyát gyujtana . . . Keresgéli a gyufát. Nem akad rá . . . Pedig ott van előtte az asztalon . . Végre az is megvan. Aláírhatja nevét a postakönyvbe. . . Egy kissé ugyan furán sorakoznak egymás mellé a betük, de az nem baj. Csak hogy készen van vele. . . A postás ajánlja magát, a levél ott marad.

Mint valami ismeretlen rém hever az asztalon a négyzetűtű fehérség, melyre tágra nyitott szemekkel mered a két öreg. Felbontsák? Ne bontsák? Édes Isenem, mi lehet benne? Nem jobb lenne el sem olvasni, hanem így bizonytalanságban élni tovább is, mint megtudni valami szörnyű valóságot?

Mig így gyötörődnek, viaskodnak a sok ismeretlen rémmel, melyek, mint a felriasztott denevérek röpködnek körülöttük, egyszerre csak apró csengetyűk csilingelésére lesznek figyelmesek, mely mind közelebb, közelebb hangzik, végre a kapu előtt megáll.

A két öregnek még a szívverése is megakad egy pillanatra. Idegülő várakozás-

sal az ajtóra mered tekintetük, mely esendesen nyílik és a küszöbön ott áll azon havasan, lucskosan — az unokájuk, akinek feltűnően sápadt, gyerekarcaról bágyadt, zavaros tekintetű szeméből egy megtántorodott, veszni induló lélek büntudatát olvasni lehet.

Nagyanyó mintha megtántorodott volna. Forog vele minden. . . Bizony, bizony mindjárt összeesik, szegény . . . Nagyapó pedig kemény, szilárd léptekkel közeledik az asztalhoz és a levél után nyúl . . . Nagyanyó egyszerre magához tér. Kevesebb idő alatt, mint a hogy a fiókáját féltő anyafecske oltalmazóan betakarja az ő kicsinyét, ő is a levél után kap, a kályhához siet vele és a lobogó lángok közé dobja. . .

Egy pillanat és a levél — volt — nincs. . . .

Akár mi volt benne irva, azt ők nem olvasták, nem tudják.

Nagyanyó nem is akar mást tudni, látni, hallani, minthogy él az unokája . . . Él . . . él . . . él! . . .

A többi az ő, meg a jó Isten dolga, aki maga az irgalom és a bünbocsátó szerető. . . .

lasztást megejteni. Igaz, hogy a szenzáció-éhes közönségre nézve sokkal élvezetesebb és érdekesebb lett volna, ha a többszöri névszerinti szavazások látványosságaiban és változásaiban, esélyeiben gyönyörködhetett volna, de annyival is megelégedhetik a közönség, a mennyit látott, ha meggondolja, hogy végre is nem a közgyűlés tartatott a nagy közönség kedvéért, hanem a közönség a közgyűlés (a választás) kedvéért fátadott fel a közgyűlési terembe, még pedig jó korán fátadott fel, mert jóval a közgyűlés előtt a karzatot ellepve láttuk a fogarasi szép hölgyek alakjaival, alul pedig a közönség számára fenntartott helyet az aranyifjuság foglalta el.

Délelőtt 10 óra előtt kezdettek feltűnni a szereplők a zöld asztal mellett, a tisztviselők, azok között a feles számban jelentkezett pályázók és a törvényhatósági bizottsági tagok nagy számban, kiknek — mint oly meghatóan irtuk — „urna elé kellett járulni.“

Ugy vettük észre, hogy nemcsak a „jognélküli és szavazattal nem bíró tömeg“ (magyarul: közönség), hanem maguk a joggal és szavazattal bíró választók, vagyis a törvényhatósági bizottsági tag urak is nagy érdeklődéssel viseltettek a közgyűlés, közlebről meghatározva: a választás lefolyása iránt, mert oly szép és impozáns számban jelentek meg, a milyent még rendes közgyűléseken is, más alkalmakkor hiába kívánánk. Tíz óra volt már, midőn Belle Sándor indítványára küldöttség ment a közgyűlés vezetője dr. Székely György Brassóvármegye főispánja és Fogarasvármegye helyettesített főispánja után. Nemsokára megjelent díszmagyarban a főispán délceg alakja és éljenzések között rövid beszéd kíséretében megnyitotta a közgyűlést. A terjedelmes alispáni jelentést, nemkülönben a számonkérőszék jelentését a közgyűlés vita nélkül tudomásul vette, illetőleg az alispáni jelentésnél dr. Senchea János indítványára elhatározta, hogy a főjegyzőnek, ki hosszú időn át az alispáni dolgokat végezte, jegyzőkönyvileg elismerését fejezze ki, és köszönetet fátadságteljes szolgálataiért. Felolvasta azután a főjegyző a leiratot dr. Székely György Brassó megye főispánjának a Fogaras megyei főispáni teendőkkel való megbízásáról, melyet a közgyűlés éljenzések között vett tudomásul. Továbbá a fogaras-brassói h. é. vasut építési elönmunkálatai engedélyezésének még egy újabb évre való meghosszabbítása tárgyában érkezett miniszteri leiratot, a gyám-pénztári tartalékalapból felszabadult hozzájárulási összegeknek miként leendő további kezelése tárgyában érkezett leiratot tudomásul vette. Épügy a belügyminiszternek azon értesítését, hogy az 1905. évi vármegyei költségvetést jóváhagyta, nemkülönben jóváhagyásával hozzájárult azon közgyűlési határozathoz is, hol Csató Mihály nyugalmazott aljegyző részére az 1878. év előtti szolgálati időnek beszámítását is elhatározta.

(Folytatása következik.)

Megyei III. aljegyzőség.

Az alispáni választással egyidejűleg folyt a megye kis üléstermében a harmadik aljegyző választás, melyre az évek óta ott működő Gregoriusz Frigyes és László Marcel is pályáztak.

Egyszerű hír alakjában regisztrálnánk ezt a választást, ha az minden

tekintetben jól ütött volna ki, ez alatt azt értjük, ha az az igazság és méltányosság útján haladt volna, de a való — fájdalom — mást mutat.

Megválasztottak egy olyan egyént, a ki a megye szolgálatában nem állott: dr. Niantu Jánost. Mi ezzel korántsem azt akarjuk mondani, hogy ő nem volna alkalmas erre az állásra, vagy kvalifikációja, ambíciója nem lenne, de hívjuk segítségül Themiszt, tegye ő az igazság mérlegébe a jelölteket s nyilatkozzék ő róluk.

Gregoriusz Frigyes és László Marcel társadalmunknak közkedveltségű alakjai, eltekintve azonban ezektől, szóljunk ő róluk úgy, mint hivatalnokokról, a kik már több év óta működnek a megyénél, kipróbált egyének s mint ilyenek — tudomásunk szerint — a felsőbbség elismerését és méltánylását kiérdemelték.

S most jön a választás, a mely hivatva lett volna a két törekvő fiatal ember működését szankcionálni, méltányolni azzal, hogy őket megválassza, s ime az eldobja, keresztülhuzza a multat s bevaszt egy olyan egyént erre az állásra, a ki a három közül legkevesebb jogot formálhat ahhoz.

Valóban nem tudjuk megérteni a választópolgárok tendenciáját, inkorrekt eljárását? Hogyan mellőzhették dr. Niantuért a két fenti törekvő fiatal embert, a kik már ebben az állásban évek óta működtek is? Valószínűleg nemzetiségi kérdést kovácsoltak ebből, mondván: Gregoriusz magyar lévén, nem kell. László Marcel igaz hogy román, de mivel jobban szeret magyar nyelven beszélni, ennél fogva renegát, nem kell. Legjobban megfelel tehát dr. Niantu, a ki testestől lelkestől igazi román.

Mi tehát ennél az esetről csak az igazságra és a méltányosságra hivatkozunk s azt mondjuk a választópolgárok: tegyék a szívükre a kezeiket s nyilatkozzanak őszintén, szívből, igazán, hogy helyesen cselekedtek ez alkalommal?

Mi a magunk részéről azt hisszük, hogy ez a választás nem épen felel meg a közhangulatnak, s midőn ezt regisztráljuk, csak is a közvélemény hangulatát tolmácsoljuk ezzel, fölkiáltván a költővel: „Vak vagy óh szent igazság, te neked látnod kellene.“ —ő.

H I R E K.

— Az új alispán üdvözlése. Folyó hó 25-én az új alispán: választóit, tisztviselőit, jóbarátait a választás öröme barátságos vacsorára hívta meg. A „Páris“-szálló nagytermében körütekintettünk és ott több mint kétezé embert láttunk. Ott láttuk Dr. Székely főispán rokonszenves személyét is. A ki szép beszédben üdvözölte az ünnepeltet. Be-

széltek még többen s a kedélyes mulatság a késő éjjeli órákban ért véget. Fogarasvármegye ujonnan választott alispánját, Belle Sándort f. hó 27-én üdvözölték a hatóságok. Délelőtt 10 órakor a vármegyeház kis üléstermében gyülekeztek, hol a meghívott alispán megjelenését lelkes éljenzések közepette fogadták és Bisztray József megyei I. aljegyző lelkes beszéddel üdvözölte. Erre Belle Sándor alispán a köszönetét fejezte ki, azon bizalomért és szeretetért, mely a tisztviselők részéről megnyilvánult, kérte a tisztviselőket, hogy a legnagyobb erőfeszítéssel, lelkiismeretességgel igyekezzenek kötelességeiknek megfelelni és az egyetértést ápolják különösen, mely erőt ad nemcsak a főnöknek, hanem az egész tisztviselői karnak. Kérte, hogy támogassák őt minden teendőiben, hogy ily módon a vármegye közigazgatása ellen panasz ne merüljön fel és a közönség érdekei igazságosan, gyorsan és pontosan elintézhettek legyenek. Éljenzés fogadta a nyugodt hangú, tartalmas beszédet, mire külön a vármegyei árvaszék tisztviselői, nemkülönben Fogaras város előljárósága tesztelgett, mindkettő kérve az alispán támogatását, jóakarátát és utóbbi különösen a város érdekeinek hathatós pártolását. Az után a közgyűlési teremben tárgyaló törvényszéki tanács tesztelgett Ábrahám István kir. törvényszéki bíró vezetése alatt az alispánál. De a tisztviselői kar épügy, amint örömmel üdvözölte az új alispánt díszes új állásában, ép oly kegyelettel róttale hálaát a temetőben nyugvó, felejthetetlen jó alispán emléke iránt is. Testületileg, Belle Sándor alispán vezetése alatt vonultak ki a boldogult Kapocsányi Mór sirjához; elől a vármegyei hajduk a Bauszner Guidó főispán által annak idején a ravatalra helyezett koszorut vitték, melyet rövid beszéddel helyeztek el a zöld gyepdombra, kérve az Egek Urát, hogy az elhunyt szeleme örökdjék továbbra is a vármegye és annak népe felett. A közönséget, ki a kivonulást látta, szintén meghatotta az a kegyelet, hogy midőn a tisztviselői kar új főnökét üdvözli, egyuttal megemlékezett annak a férfinak emlékeről, aki 13 éven át vezette a megye ügyeit. Este fél 8 órakor a tisztviselői kar az alispán tiszteletére a „Mexikó“ helyiségeiben kedélyes összejövetelt, társasvacsorát rendezett, melyen mintegy 50-en vettek részt, a megyei tisztviselői kar, a kir. számvevőség, a községi előljáróság tisztviselői közül és az alispánnak számos személyes tisztviselője, hol újból méltó ünnepelésben részesült a megválasztott alispán rokonszenves egyénisége.

— Kormányképviselő. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter: Elischer József kir. tanácsos, nagyérdemű tank. kir. főigazgatónkat kormányképviselőnek, az érettségi vizsgák alkalmából kifolyólag, a folyó évi rendes érettségi vizsgálatra a medgyesi ág. hitv. ev. főgimnáziumhoz küldte ki.

— Országos tornaverseny. Az országos tornaversenyen, mely az idén Budapesten f. hó 27-én és 28-án volt a Csömöri és Stefániai-ut mellett elterülő versenypályán, nyolcvanhét gimnázium 3340 tanulóval, huszonegy reáliskola 900 tanulóval, tíz polgári és kereskedelmi iskola 398 tanulóval és tíz tanítóképzőintézet 411 növendékkal vett részt. A résztvevők száma 5049 volt. Fejlődő intézetünk, mely mindössze csak hét év óta áll fönt, most még nem vehetett részt a versenyen, de állami főgimnáziumunk tanárkarát:

Szentimrei István kir. igazgató és Albrich János tornatanár képviselték.

— **Kinevezés.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Fogarasvármegyében **Barbát Jeromost** sarkai-csi anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

— **Esküvő.** Fényes esküvő volt a hó 23-án déli egy óraker az izraelita imaházban. Taglicht József polgártársunk szeretetreméltó, kedves leánya: **Ibolya** esküdtött örök hűséget **Dr. Váradi Ödön** nagyváradi ügyvédnek, aki lapunknak is munkatársa. A fényes esküvőn **Dr. Kelemen főrabbi** magas szárnyalású, lendületes beszédben fejezte ki jókívánságait és tanácsait az új párnak. Az esküvőn kevés, de díszes közönség vett részt. A magunk részéről is számtalan jókívánsággal csatlakozunk az új pár ismerősei gratulációihoz.

— **Térzene.** Az általunk megalapított térzene multkori felszólalásunkra f. hó 17-én újból föltámadt s funkcionál azzal a különbséggel, hogy most metamorfozison ment keresztül, még pedig olyan formán, hogy a tavalyi cigányzenekar tűzoltózenekar címén belebujt ismét egy másik mór-zenekarba. Vajjon, mely napokon fog ez az ugynevezett tűzoltói zenekar szerepelni, szabad kérdeznünk? . . .

— **Esküvő.** E hó 31-én, — mint az elegáns meghívó jelenti — vezeti az Úrszta elő eberswaldi **Sigler Gyula**, Szántó **Albert** min. o-tanácsos és neje voldorfi **Benedek Róza** kedves és művelt leányát: **Szántó Margitot**, a budapesti Szilágyi Dezső-téri ev. ref. templomban. A jegyespár általános tisztelt és kedvelt tagja volt városkánk társadalmának és épen ezért — azt hisszük — általános helyesléssel találkozza kívánunk tartós boldogságot a szépen megkötendő frigyhez.

— **Angyalcsinálás.** **Stroja Sára** ludisori fiatal özvegy 10 hetes méhmagzatát **Moga Máté** és ennek neje **Sirbu Veróna** segítségével elhajtotta, azonban annak eszközlése után pár nap múlva nevezett nő elhalt. Kiderült, hogy **Moga Máté** és ennek neje, mint a kik az elhalt nőt örökbe fogadva tartották, oktatták az elhajtásra. Az elhajtott méhmagzatot **Moga Máténé** kertjében elásta, ahol az meg is találtatott. Nevezettek a büntető bíróságnak feljelentettek.

— **Pályázati felhívás.** A siketnémák budapesti állami intézetének első osztályaiba a legközelebbi tanévre mintegy 45 új növendék fog felvétetni. Ezen kívül felvételt nyernek a megfelelő osztályokba oly siketnémák is, a kik eddig valamelyik vidéki intézetben tanultak ugyan, de a kiknek szülői időközben a székesfővárosba költöztek. Végül felvételt a felsőbb osztályokba olyan gyermekek is, a kik népiszkolai tanulmányaik közben siketültek meg s a kik az intézetben a beszédnek a szájról való leolvasását tanulják meg, s ez uton elemi ismereteiket kiegészítik. Első sorban a Budapesten s az annak környékén levő községben lakó siketnémák vétetnek ugyan fel, de másod sorban felvételt nyernek az ország bármely helyéről folyamodó olyan siketnémák is, a kik az 200 K. eltartási költséget egészen, vagy részben biztosítani képesek. A felvétel a folyamodványok beérkezésének sorrendjében fog eszközöltetni; miért is indokolt, hogy a szülők mi-

előbb küldjék be kérvényeiket. Részletes tájékoztatást és felvételi nyomtatványokat is az érdeklődőnek díjtalanul küld az intézet igazgatósága. (Bpest, VIII. Mosonyi-u. 8. sz.)

— **Villámcsapás.** A villámcsapások — úgy látszik — mostanában nagyon gyakoriak. Orbán napja előestéjén, az az, f. hó 24-én este a villám ismét Nagysáron ütött bele egy színbe, a mely tele volt szénával. Természetesen porrá égett. Ugy látszik Orbán itt — ott kitett magáért, nem hagyván régi hírét. Hozzánk egy kis hideg időt és áldásos esőt hozott, hálát adunk ezért neki.

— **EMKE.** Az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület ez évi XXI. rendes közgyűlését június 12-én pünkösd másodnapján délelőtt fél 11 óraker Erzsébetvárosban tartja meg.

— **Fogaras-brassói vasut.** E fontos és elodázhatlan ügyben a napokban Brassóban a törvényhatóság gyűlésezett. Gyűlésnek fődadata az volt, tegyen javaslatot arra vonatkozólag, hogy a törvényhatóság mekkora összeggel járuljon a Fogaras-Brassó közt kiépítendő vasut létesítéséhez törzsrészevények vásárlása által. A Mandl és Révész cég ugyanis, amely a vasut építését elvállalta, arra kérte Brassóvármegyét, hogy 300 ezer korona összeget szavazzon meg. A bizottsági ülésen — mint levelezőnk írja — tudomásul vették, hogy Brassó városa 60 ezer, Feketealom község (mely előbb 175 ezer koronát akart megszavazni, véglegesen úgy döntött hogy) 50 ezer koronát, Fogarasvármegye 400 ezer koronát szavazott meg törzsrészevények vásárlására, ezenkívül Feketealom a szükséges területet, Vidombák egy 25 ezer korona értékű területet díjmentesen enged át és azután abban állapodtak meg, hogy javasolni fogják a törvényhatósági bizottságnak 100 ezer korona megszavazását, mely összeg az utadónak 1%-al történő felemelése után az utalapból lenne 30 éven belől fizetendő. Ne sokat gyűlésezzenek már Brassóban, hanem közös akarattal kezdjük meg a Fogaras-brassói vasut építését.

— **Fogarasi népfürdő.** Kádfürdők március hó 1-től: I. oszt. 1 kor. II. oszt. 60 fill. Iskolásgyerekek részére pénteken és szombaton délután 1—3 óráig lányok, 3 óra után fiúk, saját fehérművel. Gőzfürdő: péntek, szombat és vasárnap. Pénteken 9—3 óráig férfiak 1 kor. 3 óra után katonák 10 fillér; szombaton 9—3 óráig nők 1 kor. 3 óra után férfiak 60 fill.; vasárnap 7—12 óráig férfiak 1 korona. Egy évi fürdőjegy gőzfürdőbe 20 korona és kádfürdőbe 30 korona. Beteg személyek — szegénységi bizonyítvánnyal — ingyenjegyet kapnak. A tulajdonos **Stoff**.

— **Az erdőégések megakadályozása.** A földmivelésügyi miniszter leiratot intézett a vármegyék közigazgatási bizottságaihoz az erdőben előfordulható és tetemes kárral járó tüzeseteknek megakadályozása szempontjából. Az erdőbirtokosok a leirat szerint, figyelmeztetendők arra, hogy az erdőben való tüzelést és tüzveszélyekkel járó cselekményeiket illetőleg a kezelő személyzetet szigorubb felügyeletre, az őrszemélyzetet pedig a legéberebb őrködésre utasítsák s ott, ahol a szükség ezt megkívánja, külön tűzörököt alkalmazzanak.

— **Őskori leletek.** Csak nemrégiben kaptuk a hírt Békésmegyéből: Gyomáról,

hogy ott a téglagyári munkások egy őskori sirt találtak és a benne talált csontvázak, ékszerek, edények után, határozottan meg lehetett állapítani, hogy Krisztus előtt a 200-as évekből valók. Most ismét Sepsiszentgyörgyön, az épülő Olthid (boldog szentgyörgyiek!) és az ezzel járó utjavításoknál találtak szép, régi edényeket, karsu urnákat melyek felkeltvén az érdeklődést, most a legnagyobb óvatossággal ássák tovább. A lelet idejét még eddig nem sikerült megállapítani.

— **Fertőző betegségek.** Vaád községben vörheny: 2 eset, Alsóárpás, Sárkány, Kuosuláta községekben hasihagymáz egy-egy eset, Mundrán, Oláhujfalun roncsoló toroklob egy-egy esetben fordult elő. A megyei járványkórházban Breaza községből 1 hasihagymáz, amely f. hó 23-án halállal végződött. Skorén 1 járványos agyvélőlobb, ez az, amelyet mi multszámunkban: nyakszirtmeregvedésként közöltünk. S azt a hírt most is föntartjuk, mert a betegség ugyanaz, csak az elnevezés különbözik. A nyakszirtmeregvedés az általános ismert, az agyvélőlobb pedig az orvosok által használt neve. Fogarason 1 vörheny eset.

— **Fehér szivárvány.** Ritkán látható égitünemény mutatkozott a napokban este 9 óra után Fogaras nagyközség fölött. Az eső lassan permetezett s délnyugati irányban fél kört alkotó fehér szivárvány tűnt föl az égen, mely mintegy tíz percig tartott s azután elmosódott. A nap este 7 óra 27 perckor szállt le a nyugati szemhatáron, sugarai azonban fölhatva a magasba eső cseppekben beállott fénytörés folytán szivárványt alkotva kettős volt e fénytörés, fehér szivárvány támadt. A rendkívüli tünemény nagyon érdekes volt.

— **Elragadt lovak.** A f. hó 26-án tartott hetipiac alkalmával egy érdekes autodafó is történt a Ferenc József-téren. Ugyan is két ló a szekérral elragadt s egy szegény kofa asszonynak az asztalán, portékáján keresztül-kasul gázolva, a kofa holmiját tönkretette. Most az ügy a rendőrségnél van.

— **Tettenért tolvaj.** Egy rongyos külsejű ember, f. hó 25-én este 11 óra körül a Ferenc József-téren **Bozoki Imre**, órás boltja előtt cirkálgatott s leste az alkalmat, hogy a kirakat ajtaját feltörje. Tettét azonban nem hajthatta végre, mert az alispáni banketről jövő urak láttára kereket oldva elillant s az Olt-utcában eltűnt. Egy uriember üzöbe is vette a betörőt, de nem sikerült elfognia. Az ismeretlen tettest bizonyára a szép órák s különbféle ékszerek csalogatták oda éjjel felé, amelyek napközben vágyát annyira fölsigázták, de terve meghiúsult.

— **Májusi eső.** A gazdák szerint a májusi eső minden cseppje aranyat ér. És ez bebizonyult nálunk is, ahol az áldásos májusi eső után valóságos csodamódra fellendült a növényzet. A buja növésnek indult mezei és kerti növényeket szép reményekkel nézi a tavalyi szárazság kárait még most is nyögő ember és most, hogy az ugynevezett fagyos szentek is szerencsésen elvonultak, a jótékony májusi eső pedig gyakran permetez, felujuló reménységgel és hálás szívvvel néznek az égre, várván az isten-áldást, mely bizony mindnyájunkra reá fér az elmúlt szűk esztendő után.

Az ujonnan megjelent „Technika Vívmanjai” című híres munka füzetekben 60 fillérért kapható
Thierfeld Dávid könyvkereskedésében Fogarason.

— **Megtámadott vonat.** Gyorgye Zevedeu Gorun vojli fiatal suhanc, a folyó hó 27-én Alsószombatfalváról Fogarasra haladó vonatot egy fadarabbal megdobta, s így a vonat egyik koosijának ablakát betörte. Tettét pajkosságból követte el. Ugyanakkor Oprea János és Sütő János nevű fiatal legények szintén pajkosságból a vasut mentén 16 darab telegraf szigetelő-harangot kövekkel ledobálva összetörték; Oprea György 12 éves fiu pedig a 743—744. szelvény közötti hidról a deszkákat fölszedte és a sinekre rakta, szerencsére azonban Puskás Miklós vasuti őr azokat idejekorán eltávolította. A fiatal tettesek feljelentettek.

— **Új stikl.** Több oldalról panasz érkezett, hogy a vártéri sétatéren, mivel ott nagyon gyér világítás van, el-el bujnak a fák mögé és a járó-kelöket ijesztgetik. A multkor is egy uriembert torkon ragadtak, azzal a felkiáltással: „pénzt, vagy életet!” De az illető uriember véletlenül erősebb lévén mint az ijesztgetők, az atyafiakat jól elagyabugyálta s csak azután vallották be, hogy viccből csinálták. Az ilyen éretlen viccelődést kikérjük!

— **Állategészségügy.** Zár alá helyezték sertésorbánc szórványos fellépése miatt: Fogarast. Zár alól föloldották bivalyvész megszűnése miatt: Alsószombatfalva községet.

— **Az ellenőrzési szemlék idejének megváltoztatása** iránt egy feliratot fogadott el Arad városa, melyet ma küldött át vármegyénkhez is pártolás végett. Azt kívánja a felirat, hogy az ellenőrzési szemlék ne október hóban legyenek, amikor legnagyobb a dologidő: szüret, kukoricatörés, szántás-vetés, hanem hogy minden év novemberében legyen és hogy az utószemlék ugyanazon helyen legyenek, mint a hol a rendes szemlék.

— **A szegedi tűzoltó kongresszus.** Az idei országos tűzoltó-kongresszust augusztus tizenkettedike és tizenötödike közt tartják meg Szegeden. Az Országos Tűzoltó-Szövetség elnöksége már szétküldte a kongresszusra szóló meghívásokat. A vidéki és a fővárosi tűzoltóságok teljes számban gyűlnek össze az alföldi metropolisban, ahol nagy előkészületeket tesznek a vendégek fogadására.

— **Elveszett „Kegyelet.”** A belügyminiszter igen különös, szokatlan tartalmu leirattal örvendeztette meg az ország törvényhatóságait. A leirat elmondja, hogy a szatmármegyei Nagybánya községben a tisztelet parancsoló „Kegyelet” név alatt működött temetkezési szövetkezetnek nem lévén rendben a szénája, a belügyminiszter a törvény rendelkezései ellen vétő és anyagiakban nem egészen hűségesen sáfárkodó vállalat ellen vizsgálatot indított. Most következik a dolog tragikomikus része. A leirat szinte elégikus hangon azon kesereg, hogy a vizsgálat anyagát tartalmazó hat kilogramm és kétszáz gramm súlyu iratok titokzatos módon elkallódtak. A miniszter nem tartja kizártnak, hogy a Szatmármegye alispánjának visszaküldendő iratokat a miniszteriumban tévedésből más törvényhatóság irataihoz csapták és ezért fölhívja az összes törvényhatóságokat, hogy kutassanak a miniszteriumból megküldött iratok között az elveszett „Kegyelet” után.

△ **A nagyérdemű közönség** b. tudomására hozom, hogy 14 éven át, igen előkelő fogorvosi műteremben szerzett gazdag tapasztalataim után, szülővárosomba visszatérve, a Sterzing-utca 6. sz. a. Román-féle házban egy állandó fogtechnikai műtermet nyitottam. Készíteni fogok úgy egyes fogakat, mint egész fogsorokat, arany, vulkanit és kaucsukban; javítok roncsolt szájpadlásokat stb. stb., mindent a legujabb módszerek szerint és legjobb kivitelben. Műtermem nyitva van d. e. 8—1-ig és d. u. 2—7-ig. Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva, maradok kiváló tisztelettel Fleischmann Hermann, fogtechnikus.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Dán Gyula bünügye.

A brassói kir. törvényszék Fogarason.

A brassói kir. törvényszék kiküldött jeles férfiai, — akiről már mult számunkban részletesen irtunk — a zizifuzsi nehéz munkát f. hó 20-án, azaz szombaton ismét folytatták tovább. Vasárnap, f. hó 21-én ünnep lévén, a tárgyalás szünetelt, ugyszintén folyó hó 25-én esütörtökön és 26-án pénteken is, amennyiben Ábrahám István elnök, tekintettel a közbejött alispánválasztásra, — mivel a vármegyeház nagy ülésterme elvult foglalva, — a tárgyalást felfüggesztette.

A kir. törvényszék mult heti munkájáról a következőkben számolunk be:

Szombaton, május hó 20-án 8—2-ig és délután 3— $\frac{1}{2}$ 8-ig tárgyaltak.

Vádirat 18. pontja. Dragus Bukura sérelmére elkövetett sikkasztás és 2 rendb. magán okirathamítás.

Vádirat 19. pontja. Debu Péter sérelmére elkövetett magán okirathamítás.

Vádirat 20. pontja. Andrea Vazul és társai sérelmére elkövetett magán okirathamítás.

Vádirat 21. pont. Alsószombatfalvi gör. kel. egyház sérelmére elkövetett sikkasztás. Musiát Vazul és társai sérelmére elkövetett m. o. hamisítás.

Vádirat 22. pontja. Stan Sebestyén és társai sérelmére elkövetett sikkasztás és m. o. hamisítás büntette.

Hétfőn, május hó 22-én. A vádirat 23. pontja.

Elnök: Ezen vádirati pont szerint azzal van vádolva, hogy egy 40 filléres váltóúrlapot, melyet Ch. M.-től egy váltójának ujtása végett vett át, egy kötelezvényo értékének fedezésére helyezte el.

Vádlott: A vádat megértettem. Bűnös nem vagyok. Ezen a váltóúrlapon a régi kezesek névalírása közül az egyiké hiányzott, azért át adtam ezt a pénzüintézet könyvelőjének, vizsgáltassa meg, a váltót elfogadják-e így és a réginek megujtása végett.

Elnök: A pénzüintézet könyvelője határozottan állította, hogy a váltót fedezetül kapta Öntől!

Vádlott: Akkor rosszul emlékszik vissza. Behivatik Ch. M. tanu, ki vallja, hogy ő a váltót prolongáció céljából adta át vádlottnak.

Vádirat 24. pontja. M. M. egyik váltótartozását még 1901. évben fizette be vádlott kezéhez, ennek dacára egyik ujtás céljából átadott váltója későbbön önállóan lett értékesítve.

Vádirat 25. pontja. Maga sértett kijelenti, hogy annak idején beleegyezett abba,

miszerint egy 60 kor. kölcsön felvétele céljából átadott váltójára a vádlott 240 kor.-t vegyen fel.

Vádirat 26. pontja. M. M. sérelmére elkövetett sikkasztás büntette.

Vádirat 27. pontja. Néhai S. J. sérelmére elkövetett sikkasztás büntette.

Kedden, május hó 23-án 8-tól fél 3-ig és d. u. fél 4-től fél 8-ig tárgyaltak.

Vádirat 28. pontja. Savu György és társai sérelmére elkövetett m. o. hamisítás és sikkasztás büntette.

Vádirat 29. pontja. Tofeldea György sérelmére elkövetett m. o. hamisítás.

Vádirat 30. pontja. Radutiv András sérelmére elkövetett m. okirathamítás és sikkasztás büntette.

Szerdán, május hó 24-én.

Vádirat 31. pontja. Többek sérelmére elkövetett m. o. hamisítás büntette. A vád bizonyítást nem nyert, a közbíró azt elejtette.

Vádirat 32. pontja. F. J. sérelmére elkövetett m. o. hamisítás büntette és sikkasztás vétsége. A vádlott azzal védekezik, hogy a sértett beleegyezett, miszerint a váltó nagyobb összegről értékesíttessék, mint a milyen kölcsönre F. J.-nak szüksége volt s hogy a töblet nála t. i. vádlottnál maradjon s azért ő marad felelős. Beismeri, hogy F. J. a tartozását lefizette, a pénzt azonban a tartozás törlesztésére nem fordította, erre ideje nem volt, mert időközben letartoztatták.

Vádirat 33. pontja. M. okirathamítás és sikkasztás vétsége. Ezen büncselekmények elbirálásához iratok beszerzése vált szükségessé, e célból e vádpont tárgyalása szombatra halasztatott. Melyről jövő számunkban fogunk referálni.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Közlésre várnak a következő tároák: „A muff.” „Katonai élmények.” „A parnaszus és a gyászoló poharak.” „Egy sziget virágairól.”

E. E. Kisjenő. (Aradm.) Azokból a régi, deakkori élményekből kérünk valamit. Szívesen várjuk. A t. példányt megindítottuk. Üdvözet.

Romulus Quirinus, Arion, mind nagyon rosszul vannak latinból fordítva; amellett még a dactilusi lábak is sok helyen sántítanak, úgy, hogy szegény Ovidiusz ezekre a klapanciákra kinjában bizonyára megfordult a sírjában.

B. J. Helyben. Közöltük és kérjük b. munkálkodását máskor is. Ahonnan ez kiküldült, van ott még több is. Folytassa tovább, mert nagyon érdekes. Üdv!

V. Z. Fogaras. Ne ilyen elcsépelet témát dolgozzon ki, mint a „Lehel kürtje.” Ezt már Jókai Mór s utána többen is földolgozták. Lapunk szerkesztője — mivel a Lehel kürtjét Jászberényben látta s a hozzá fűződő mondákat, regéket mind jól ismeri — ezt a tárgyat teljesen kimerítette.

A kidolgozás ebben is elég jó, de máskor válasszon a történelemből valami kevésbé ismert, eredetibb tárgyat s azt dolgozza föl, talán az beválik. Ezt már mindenki ismeri.

R. O. Helyben. „Erdélyben” című verse még a kezdetlegesség nehézségeivel küzd s az ölelkező rim elhelyezés is nagyon nehézkessé, dőcögössé teszi. Azért csak folytassa tovább, talán idővel majd kinövi magát.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

THIERFELD DÁVID.

THIERFELD LIPOT FOGARASON

nagy raktárt tart:

Beocsini, brassói portland és román cementben, elszigetelő valódi bitumenből készült és közönséges lemezekben, kátrányozott fedőpapir-lemezekben. Fa és deszka conserváláshoz legajánlatosabb Carbolineum és Exicatorban. Hengerelt vasgerendák (Travers), rud-, rács-, abroncs- és idomvasakban; fekete, ózozott és horgonyozott vas lemezekben; öntött, lemez vaskályhák és takaréktűzhelyekben. Ajtó-, ablak- és butor-vasalások, szerszámok, üllők, sajtók, lapát, csákány, kalapácsok, fejszék, fűrészek, kapák, gereblyék, ásók és egyéb vas szerszámokban. Gazdasági gépek és ekékben, tengely és egyéb vas szekéralkatrészekben, sodrony és kovácsolt vas szegekben, szén- és acélvasalókban.

Dús raktárt tart minden fajtájú zománcozott vas és pléh főző és egyéb használati edényekben, továbbá festék, anyag, padló, fém és fénymázakban.

Mint újdonság kiemelendő:

Aluminium-vaskályha-fénymáz,

melynek szép ezüst színt és fényt kölcsönöz, egyszeri befestése egy évig tart. A háziasszonyt megkíméli a vasporozástól és az abból eredő folytonos kefélés és takarítás-tól, szagtalan és nem füstöl. Egy doboz ára 70 fillér.

Mérsékelt árak és pontos, lelkiismeretes kiszolgálás.

Megvételnek

fiatal medvék, farkasok, hiúzok, erős szarvas- és zerge-szarvak.

Ajánlatok „999” szám alatt a „Brassói Lapok”, kiadóhivatalába küldendő, 2-2

* GRAMOPHON *	<p>GRAMOPHON</p> <p>nagy választékban csékély havi részletfizetés mellett jutányos áron kaphatók</p> <p>THIERFELD DÁVID könyvkereskedésben FOGARASON.</p>	* GRAMOPHON *
* GRAMOPHON *		* GRAMOPHON *

HIRDETMÉNY.

Alulírott pénzintézet a n. é. közönségnek ezennel becses tudomására adja, hogy az 1860. évben alapított

cs. kir. szab.

Osztrák Phönix

biztosító társaság **ügynökségét** átvette és mindenféle élet-, tűz-, szállítmány-, üveg-, betöréses-lopás-, jég- és baleset elleni biztosításokat elfogad és legpontosabban eszközöl.

Kerületi ügynökség

Fogarasi Előlegezési Egylet
Részvénytársaság.

(Fogarascher Vorschuss-Verein Actiengesellschaft.)

1-3

Kitünő minőségű és legmagasabb szilárdságú Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

Fogarason kapható: Gebauer W., Schul H. és Thierfeld L. urak kereskedéseiben.

Ny. Thierfeld Dávid könyvnyomdájában, Fogarason.